

Outlook

Φύλακες του Futawillimaru: Τρεις φωνές και ο ίδιος αγώνας για την άμυνα του εδάφους – Guardianas de la Futawillimaru: Tres voces y una misma lucha por la defensa del territorio

Από Αέναη κίνηση-moto Perpetuo <comment-reply@wordpress.com>

Ημερομηνία Παρ 14/2/2025 11:53 π.μ.

Προς a_kritamo@hotmail.com <a_kritamo@hotmail.com>

[Διάβασε στο Ιστολόγιο](#) ή [Αναγνώστης](#)

Αέναη κίνηση-moto Perpetuo

Φύλακες του Futawillimaru: Τρεις φωνές και ο ίδιος αγώνας για την άμυνα του εδάφους – Guardianas de la Futawillimaru: Tres voces y una misma lucha por la defensa del territorio

Από **kleovis** στις 14/02/2025

[revistaeditor2](#) / [hace 2 días](#)

από **Paula Huenchumil Jerez**

Η δημοσιογραφία, όταν ασκείται με δέσμευση και κριτική ματιά, έχει τη δύναμη να κάνει ορατές ιστορίες που φιμώνονται από τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης. Το *Φύλακες του Futawillimaru: Χρονικά της καταπολέμησης της ηλεκτρικής επέμβασης- Guardianas de la Futawillimaru: Crónicas de lucha contra la intervención eléctrica* από τις δημοσιογράφους Igna Solís και Camila Pérez Soto (LOM, 2025), είναι ένα

παράδειγμα αυτού. Ετούτο το έργο μας βυθίζει στην αντίσταση τριών γυναικών *maruche-williche* που έχουν μετατρέψει την άμυνα της επικράτειάς τους σε μια συνεχή μάχη ενάντια στην επέκταση των ηλεκτρικών μεγάλων έργων στο *Futawillimaru*. Μέσα από μια αυστηρή έρευνα και εξαντλητική εργασία στο πεδίο, το βιβλίο αναδομεί τις τροχιές της *machi Millaray Huichalaf*, της *werkén Cristina Soto Guineo* και της *lonko Clementina Lepio Melipuchún*, των οποίων οι φωνές και οι πράξεις αμφισβητούν την αδηφαγία του εξορυκισμού και διεκδικούν τα δικαιώματα των κοινοτήτων τους.

Ο λαός *mapútsa*, που συχνά απεικονίζεται ως ένας λαός πολεμιστής που αμφισβήτησε το Ισπανικό Στέμμα, συνεχίζει την αντίστασή του στο παρόν. Ωστόσο, αυτός ο αγώνας δεν είναι ένα κατάλοιπο του παρελθόντος, αλλά μάλλον μια συνεχής υπεράσπιση της γλώσσας τους, της παιδικής τους ηλικίας, του τρόπου ζωής τους και, βασικά, της επικράτειάς τους. Το *Guardianas de la Futawillimaru* δίνει φωνή σε τρεις γυναίκες που, από διαφορετικά μέρη της νότιας Χιλής, αντιμετωπίζουν ισχυρές ενεργειακές εταιρείες που έχουν επεκτείνει τα μεγάλα έργα τους σε αυτόχθονες περιοχές χωρίς προηγούμενη διαβούλευση ή συναίνεση των κοινοτήτων, αλλά με την υποστήριξη του Κράτους.

Το βιβλίο μας μεταφέρει στην καρδιά του *Futawillimaru*, της μεγάλης γης του νότου, που κατοικείται από τους *maruche-williche*, η οποία καλύπτει τις περιοχές του *Los Ríos* και του *Los Lagos*. Εκεί, κάθε μία από αυτές τις γυναίκες αντιμετωπίζει μια ιδιαίτερη μάχη ενάντια σε μεγάλης κλίμακας ηλεκτρολογικά σχέδια.

Η *machi Millaray Huichalaf*, πνευματική ηγέτιδα της επικράτειας του ποταμού *Pilmaikén*, έχει ποινικοποιηθεί για την αντίθεσή της στα υδροηλεκτρικά εργοστάσια της νορβηγικής κρατικής εταιρείας *Statkraft*. Η ιστορία της έχει ξεπεράσει τα σύνορα της Χιλής και έχει αναγνωριστεί διεθνώς ως εμβληματική περίπτωση προστασίας του περιβάλλοντος. Το 2021, το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχθηκε μια έφεση προστασίας που υπέβαλε η κοινότητά της κατά του σχεδίου της *Statkraft* στο *Los Lagos*, λόγω της ανακάλυψης αρχαιολογικών καταλοίπων στη γη που προοριζόταν για το έργο. Η αντίσταση της *machi* έχει τονιστεί στο διεθνές έργο του *Goethe-Institut Movements and Moments*, το οποίο καταγράφει τους περιβαλλοντικούς

ακτιβισμούς και τους αγώνες για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε διάφορα μέρη του κόσμου.

Από την πλευρά της, η Cristina Soto Guineo, *werkén* του Lof Wenu, στα βόρεια του Ancud, μάχεται ενάντια στην Transelec, μια εταιρεία μεταφοράς ενέργειας που ελέγχεται από καναδικά και κινεζικά κεφάλαιο. Η κοινότητά της αντιτίθεται στο σχέδιο Sistema de Transmisión S/E Tineo – S/E Nueva Ancud, το οποίο διασχίζει έξι κοινότητες στην περιοχή του Los Lagos και περιλαμβάνει μια επένδυση 100 εκατομμυρίων δολαρίων. Το παράδοξο αυτού του αγώνα είναι προφανές: ενώ οι πύργοι υψηλής τάσης προχωρούν στην περιοχή των μαπούτσε, πολλές οικογένειες δεν έχουν πρόσβαση σε ηλεκτρισμό. Η Cristina ζει με την ηλιακή ενέργεια και δηλώνει στο βιβλίο: «*Αν δεν έχουμε τα ιερά μας δέντρα, αν δεν έχουμε τον χώρο μας, αν δεν έχουμε την küme mogen (καλή ζωή), πως προχωράμε μπροστά;*»

Τέλος, η *lonko* Clementina Lepio Melipuchún, ηγέτιδα της κοινότητας Fundo Alto Gamboa στο Castro της Chiloé, αντιμετωπίζει τη Saesa, μια ενεργειακή εταιρεία που ελέγχεται από καναδικούς ομίλους. Η κοινότητά της ηγήθηκε μιας νομικής μάχης για να σταματήσει την κατασκευή της Γραμμής Μετάδοσης, Línea de Transmisión 220 kV Chiloé-Gamboa, η οποία στοχεύει στην εγκατάσταση πύργων υψηλής τάσης σε μια περιοχή που προγονικά χρησιμοποιούνταν για τελετές και συλλογή *lawen* (φαρμακευτικά φυτά). Παρά το γεγονός ότι έχουν υποβάλει την υπόθεσή τους ενώπιον του Δικαστηρίου του Puerto Montt, οι αποφάσεις ήταν αρνητικές, γεγονός που δείχνει τα όρια της θεσμικής οδού για την προστασία των δικαιωμάτων των ιθαγενών.

Ένα απαραίτητο βιβλίο σε καιρούς εκποίησης και στρατιωτικοποίησης

Η εργασία όχι μόνο τεκμηριώνει την αντίσταση αυτών των τριών γυναικών, αλλά εκθέτει επίσης τη συνειδητή του Κράτους στην επέκταση του εξορκισμού στο Wallmapu. Σε ένα σενάριο όπου η στρατιωτικοποίηση της επικράτειας των μαπούτσε έχει θεσμοθετηθεί από το 2021 μέσω του Κράτους Εξαίρεσης, η οποία παρατάθηκε από δύο διαδοχικές διοικήσεις, το κείμενο δείχνει πώς η ποινικοποίηση της

διαμαρτυρίας των αυτοχθόνων λειτουργεί ως ένας μηχανισμός εδαφικού ελέγχου, διευκολύνοντας την επιβολή ενεργειακών μεγάλων έργων-σχεδίων.

Μέσα από τη φωτογραφία και τη δημοσιογραφική έρευνα, οι συγγραφείς δείχνουν πώς αυτές οι γυναίκες αντιστέκονται στην παρενόχληση και την αστυνομική καταστολή για το απλό γεγονός της προστασίας του φυσικού τους περιβάλλοντος. Ενώ τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης τις παρουσιάζουν ως μια απειλή, σε άλλα μέρη του κόσμου αναγνωρίζονται ως υπερασπιστές του περιβάλλοντος. Αυτή η αντίθεση δείχνει τη δύναμη των επίσημων ομιλιών και τη σημασία της διάσωσης των μαρτυριών από την οπτική γωνία εκείνων που κατοικούν και υπερασπίζονται τις περιοχές. Περισσότερο από ένα βιβλίο, το *Guardianas de la Futawillimapu* είναι μια ζωντανή μαρτυρία της αντίστασης mapuche-williche. Μας υπενθυμίζει ότι ο αγώνας για τα εδάφη δεν είναι ζήτημα ιδιοκτησίας, αλλά μια πράξη πολιτιστικής, πολιτικής και πνευματικής επιβίωσης.

Οι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι, για να κατανοήσουμε και να εξαλείψουμε την εδαφική εκποίηση, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε τους πρωταγωνιστές της. Σε αυτή την περίπτωση, οι φύλακες του Futawillimapu όχι μόνο υπερασπίζονται τον λαό και τα εδάφη με το σώμα τους, αλλά αντιμετωπίζουν άμεσα εταιρείες με ονόματα και επώνυμα, των οποίων η προέλαση στα εδάφη τους όχι μόνο έχει την έγκριση του Κράτους, αλλά και με την ενεργό υποστήριξή του. Η αντίστασή τους δεν είναι ούτε αφηρημένη ούτε συμβολική: εκφράζεται με συγκεκριμένες ενέργειες ενάντια σε ενεργειακά έργα-σχέδια που απειλούν τον τρόπο ζωής τους, επιβεβαιώνοντας ότι ο αγώνας για τη γη είναι και αγώνας για τη ζωή.

[Guardianas de la Futawillimapu: Tres voces y una misma lucha por la defensa del territorio](#)

Σχόλιο

[Μου αρέσει!](#)